

စာရေးဆရာအသင်း

သတင်းရင်းမြစ် > ဒဂုန်တာရာ
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ သြဂုတ်လ ၂၁ ရက် ၂၀၁၃ ခုနှစ် ၁၂ နာရီ ၂၆ မိနစ်

စည်းဝေးခန်းမဆောင်ကြီးဘေး၌ အတွင်းရေးမှူးရုံးခန်း၊ စာပေဆွေးနွေးသည့် အခန်းဆောင် အမှတ် ၁- ၂- ၃- ၄- ၅ များ ရှိကြသည်။ စည်းဝေးခန်းမဆောင် စင်မြင့်ပေါ်ရှိ ကျောက်သင်ပုန်း၌ တိပက်အက္ခရာများပင် မဖျက်ရသေးပေ။ မနေ့က တိပက်တက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခတစ်ဦးလာ၍ ဘာသန္တရ ဗေဒအကြောင်း ဟောပြောခဲ့သေးသည်။ စာရေးဆရာအသင်းမှကြီးမှူးကျင်းပသော ဟောပြောပွဲဖြစ်သည်။

ဦးတာတေ ပြန်လာကာ “မရှိဘူး ကလပ်သွားတယ်လို့ ပြောတယ်”

“အတွင်းရေးမှူးချုပ်ကော ရှိလား”

“မရှိဘူး မနက်က အလုပ်သမားသမဂ္ဂသွားတယ်။ အဲဒီမှာ စာပေဆွေးနွေးပွဲ ရှိတယ်”

ကျွန်တော်လည်း ကလပ်သို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ အသင်းတိုက်နှင့် စာရေးဆရာ ကလပ်မှာ ထင်ရှားပင် တန်းနှစ်တန်းသာ ခြားသည်။ ထင်းရှူးပင်များအောက်ရောက်လျှင်ပင် ထင်းရှူးနှင့်အတူ ရယ်သံ၊ ဟားသံ၊ စကားပြောသံ၊ ဖန်ခွက်သံ၊ ပတ္တလားသံ၊ ရေဒီယိုသံများ သဲ့သဲ့ကြားလာရလေသည်။

ကလပ်၏ အဆောက်အဦပုံကား ကနုတ်ရွှေပွတ်တိုင်လုံးကြီးနှင့် ဆန့်ကျင်နေတော့သည်။ အဝေးမှကြည့်လျှင် ကလေးစိတ်ကူးဖြင့် စက္ကူချိုးကာလုပ်ထားသော သေတ္တာလေးလိုပူပူခွဲခွဲလေးလိုခေတ်ပုံစံဖြစ်သည်။ စိတ္တဗေဒ ပန်းချီဆရာတစ်ဦးနှင့် မက်စီကိုမှ ဗိသုကာပေါင်းစပ်ကာ ထွင်ထားသောပုံစံ ဖြစ်သည်။

မြကန်သာရေစပ်သို့ ရေတစ်ပိုင်းရောက်နေသော ဝရံတာတွင် အစိမ်းနှင့်အဖြူ ကျားထီးကြီးများ မိုးပေး ထားသည်။ အချစ်ဝတ္ထုရေးဆရာ လှပသည် သူ့အားနှစ်သက် ကြည်ညိုသော စာဖတ်ပရိသတ်ကျောင်းသူ ခပ်ရွယ်ရွယ်နှစ်ဦးအား ဧည့်ခံနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ လှပက ပန်းရောင်ရှန်ပိန်အရက်ဖြင့် လောကွတ်ပြုနေ၏။

ကျွန်တော်လည်း ပြုံးကာအထဲကို ဝင်လိုက်သည်။ အပြင်တွင် ကျောက်ပြားရောင်စုံများဖြင့် ဖရိုဖရဲ ကြွပက်စီ ကပ်ထားပြီး အတွင်း၌ကား နံရံပန်းချီများဖြင့် မွမ်းမံထား၏။ ဘိလိယက်ခန်းရော ဂီတခန်း၌ပါ ကိုနန္ဒကို ရှာမတွေ့။

“စာကြည့်တိုက်သွားပါလား” ဟု ဝေဖန်ရေးဆရာကိုမြတ်မင်းက ညွှန်လိုက်သည်။ သူသည် ကဗျာဆရာမ ခင်ဥမ္မာနှင့် ဇယ်တောက် နေ၏။

စာကြည့်တိုက်ကား ကန်စပ်မှ သွားရသည်။ အုတ်ရောင်အနီတွင် ရေညှိနှင့် နွယ်ပင်များဖုံးကာ မိုင်းညိုညို ဖြစ်နေသော ရှေးဟောင်းပုံတိုက်ကြီး ဖြစ်သည်။

စာကြည့်တိုက် အပေါ်ထပ်တွင် အယ်ဒီတာအဖွဲ့ရုံးခန်း ရှိသည်။ “စာပေ” မဂ္ဂဇင်းနှင့် စာအုပ်များ လစဉ် ထုတ်ဝေလျက် ရှိသည်။ စာကြည့်တိုက်မှာ စာရေးဆရာများ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် စာရေးမှုအတတ်ပညာဆိုင်ရာ စာအုပ်များ အစုံဆုံးဖြစ်သည်။

စာကြည့်တိုက် ပထမအထပ်၌ ကလောင်သစ်ကိုဝဏ္ဏနှင့်တွေ့ရာ ကိုနန္ဒ နိုင်ငံခြားဧည့်သည်များနှင့် အတူ မြို့ထဲရှိ “စာပေနန်းတော်” သို့သွားကြောင်း သိရလေ၏။ စာပေနန်းတော်မှာ ပုဂံခေတ်မှ ယနေ့ခေတ်အထိ စာရေးဆရာများ၏ ရုပ်ထု၊ စာအုပ်၊ လက်ရေးမူ များ၊ ပေစာ၊ ကလောင်တံစသည်များ ပြသထားသော စာပေတိုက် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် အင်းဝခေတ်အခန်းမှဖြတ်ကာ အပေါ်ထပ်အယ်ဒီတာအဖွဲ့ အခန်းသို့ တက်လာခဲ့လေသည်။ ကိုနန္ဒအားရှာရန် လက်လျှော့လိုက်ကာ ဝရံတာမှ မြကန်သာဘက်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သည်။

စာရေးဆရာအသင်း

သတင်းရင်းမြစ် > ဒဂုန်တာရာ
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ သြဂုတ်လ ၂၁ ရက် ၂၀၁၃ ခုနှစ် ၁၂ နာရီ ၂၆ မိနစ်

ရွက်လှေကလေးတစ်စင်းသည် မျောနေလေ၏။ ရေပြင်သည် ငွေသွေးကြွနေလေသည်။ ၁၉ သြ..။ ။

ကြေးမုံ၊ ၃၁၊ ၈၊ ၅၈

(ဆရာ ဒဂုန်တာရာသည် ငြိမ်းချမ်းသောခေတ်၊ ယဉ်ကျေးမှုမြင့်မားပြီး လွတ်လပ်သောခေတ်ကို မျှော်မှန်းလျက် ညိုမိ ဂုဏ်နီ” ကဲ့သို့သော ဝတ္ထုတိုများလည်း ရေးခဲ့၏။ ယခုဝတ္ထုမှာလည်း ငြိမ်းချမ်းသော အနာဂတ်မြန်မာနိုင်ငံ၏ စာရေးဆရာများအသင်းတိုက်ကို မျှော်ရည်လျက် စိတ်ကူးဖြင့် ရေးဖွဲ့ခဲ့သော ဝတ္ထုတို ဖြစ်ပါသည်။ ကွယ်လွန်သူ ကဗျာဆရာကြီး ဒဂုန်တာရာအား ရည်ညွှန်း ဦးညွှတ်သောအားဖြင့် ဆရာကြီး၏ ဤဝတ္ထုတိုအား ပြန်လည်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။) ။